

స్వర్ణలక్ష్మి

రింగ్ రింగ్ మనే అలారం చప్పుడికి సుబ్బారావు ఉలిక్కి పడి లేచి లెటు వెలిగించాడు. అప్పుడే అయిదు అయింది. బడకంగా ఒళ్ళు విరుచుకొంటూ ప్రక్కకిసి యాశాను తాను ఊహించిన మనిషి అక్కడ లేడు. ఏదో జాపకం వచ్చినట్లుంది. తొందరగా క్రిందకు దిగి బాత్ రూమ్ లోకి ప్రవేశించాడు. బంటింట్లో నీళ్ళు కాస్తున్న సుజాత బాత్ రూమ్ లోనుంచి వస్తున్న కుళాయి చప్పుడికి కొంచెము ఇవతలికి వచ్చి చూసింది. ముఖము కడకొక్కని సుబ్బారావు మేడ మీదికి వెళ్ళాడు.

“బ్రాదున్నే వినుంత రానకొగ్గం మునిగి బొయిందిని పెందరాళే లేచాడట” అని దీర్ఘంతీక్షా సుజాత మేడమీద గదిలోకి ప్రవేశించింది. సుబ్బారావు అమెనెపాక సాగి ప్రక్కార్థకంగా చూసి, “రేస్ కోర్స్ కి వెళ్ళాలి. నా స్నేహితుడొకడు అడ్డంతుగా పనుందిని రమ్మన్నాడు,” అన్నాడు. వెంటనే సుజాతముఖంలో కొంచెము విషాదచ్ఛాయలు అలుముకున్నాయి. “ఈ అలనాటు మీరింకా ఎప్పుడు మానుకుంటారండీ? అని అడిగింది. దానికి సుబ్బారావు వేమీ సమాధానం ఇవ్వలేదు. తొందరగా డ్రెస్సు వేసుకొని క్రిందికి దిగి, తలుపువేసుకోమని సుజాతకి చెప్పి బయటికి వెళ్ళాడు.

సుబ్బారావు లోనే కేసి వడక సాగించాడు. అక్కడక్కడ ఇళ్ళముందర పని మనుష్యులు వీధి సుమ్మూ దగ్గి అసీచలి ముగ్గులు పెడుతున్నారు. ఆవులు, కేదెల డెక్కల చప్పుడు మినహాయించి అంతా ప్రశాంతంగా ఉంది. ఒక టాక్సీని పిలిచి గిండి రేస్ కోర్సుకి వెళ్ళమన్నాడు. టాక్సీలో కూర్చున్న సుబ్బారావు ఆలోచనలు పరిపరి విధాలుగా బోయాాయి. పాపం సుజాత! ఆమె అడిగిన ప్రశ్నకు జవాబియ్యకుండానే వచ్చాడు. తను ఆమెకు అన్యాయం చేస్తున్నానా అని అనుకున్నాడు.

సుబ్బారావుకి వెళ్ళయి నాలుగేండ్లయింది. వెళ్ళికొని క్రితం తనూ, తన స్నేహితులు రేస్ కోర్సులకు ఎలా తిరిగేవారో, వెళ్ళయిన మొదటి రోజుల్లో కూడా, నాటిని వచ్చుకోలేక బాతున్నాడు. ఏమిటో సుజాతను చూసినప్పుడలా ఆమెతో కులాసాగా గడపాలని అనుకుంటూ ఉండేవాడు. కాని ఎవరో స్నేహితులు పిలవగానే వాళ్ళ వెంట వెళ్ళిపోయేవాడు. అలా అని

ఆమె అంటే తనకు అయిదంకాదు. క్రమంగా వినుయినాసకే ఇంటిపట్టునే ఉండాలని గట్టిగా నిశ్చయించుకొన్నాడు. కొన్ని కెలలుగా మాని వేసాడుకూడ. ఇప్పుడు మాత్రము తన ముఖ్య స్నేహితుడు ముత్తుస్వామి క్రితం రోజు ఘోషించేసిన తన గుఱంబకటి తేలారక చే ‘ట్రాక్ వర్క్ కి వెళ్ళుతుందిని అది ఎలావుందో చూడాలని తన్ని తప్పకుండా రమ్మన్నాడు. అది అకగానే తను ఇంక రేసులకు స్వేచ్ఛి చేప్పాలని తీర్మానించుకొన్నాడు.

టాక్సీ రేస్ కోర్సు దగ్గరికి వచ్చి ఆగింది. సుబ్బారావు టాక్సీవాడిని తను తిరిగి వచ్చేదాకా అక్కడే ఉండమని చెప్పి లోపలికి వెళ్ళాడు. రేస్ కోర్సు ఆవరణ అంతా నిర్మానుష్యంగా ఉంది. గుఱాలు పరిగెత్తే మేదానం వైపుకి వెళ్ళాడు. అక్కడే “రైలింగ్” దగ్గరికి వెళ్ళి నిల్చున్నాడు. ఇంకా బాగా తెలవారలేదు. మంచు కురిచడం చేత గడ్డి బొగలమీద ముత్యాలా మెగుసున్నాయి. అక్కడక్కడ గుఱుపు డెక్కలు పడి కొంచెం చెదరి ఉన్నాయి. ఒక “వైజా” కుర్రాడు,

గంటి సార్య ప్రకాశరావు

అంటే గుఱాన్ని కాపలా కానే పనివాడు తనవైపుకే వచ్చి నిల్చున్నాడు. వాడు తనకు బాగా తెలుసు. ముత్తుస్వామి గుఱాన్ని కాపలా కానేవాడు. ముత్తుస్వామి జ్ఞాపకం రాగానే “అయ్యా వందారా?” అని అరవలో అడిగాడు. “ఇన్నం వర్తే సార్” అని గుఱాడు జవాబిచ్చాడు. వాడితో వేస్త చిలరడబ్బు లిచ్చాడు. గుఱాడు సంతోషంతో వెళ్ళిపోయాడు.

ముత్తుస్వామి గుఱం తన ప్రక్కనుంచే మెలగా వెళ్ళి సాగింది. సుబ్బారావు, దాన్ని స్వార్థి చేస్తున్నాడని “దీని వేరేమిటోయో, మన్నించామానని” అడిగాడు. “స్వర్ణ లక్ష్మి” అని చెప్పాడు. మాడో ఫర్లాంగ్ గేటు వైపుకి మెలిగా నడిపించసాగాడు బాకి. ముత్తుస్వామి బాగా డబ్బున్నవాడు. ఎలా కలిసిందో తను కిద్దరికీ స్నేహం కలిసింది. ముత్తుస్వామికి రేసులంటే బాగా పిచ్చి. తను వస్తంతున్నా ప్రతి రేస్ కి బలవంతంగా లాక్కొనిపోయేవాడు. తనకు రేస్ లో వచ్చింకేమీలేదు. కాని అంతగా ఎప్పుడు సభం కలగలేదు.

ఇంతలో ముత్తుస్వామి బూట్లు టకటక

మని చప్పుడు చేసుకొంటూ సుబ్బారావు దగ్గరికి వచ్చాడు. తనూ నే “మన గుఱం కై మింగే” కాయడం అయిపోయిందా? అని అడిగాడు. “లేదు. ఇప్పుడే మాడో ఫర్లాంగ్ గేటు దగ్గరికి వెళ్ళింది సుబ్బారావు” అన్నాడు. ఇంతలో బయలుదేరబోతుండన్నట్లు ఓ తెల కర్చిత బాకి ఊపాడు. ముత్తుస్వామి ఒక “స్టాఫ్ వాచ్” వేకి తీసి సరిమానుకొన్నాడు. మొదట గుఱుపు డెక్కల మోత దూరంగా అస్పృశంగా వినిపించింది. గుఱం దగ్గరగా వచ్చేసరికి మరి స్పష్టంగా వినిపించింది. తృటిలో నీళ్ళను దాటి వెళ్ళిపోయింది. ముత్తుస్వామి లైం చూసి, “చాలా మంచి లైమింగ్” అని అన్నాడు. తర్వాత స్వర్ణ లక్ష్మి గుఱుపులకి వెళ్ళింది. అది అసలే వల గుఱం. దాని మీద మెంటు బాగా పటిం నేమో, మిలమిల మెరిసిపోతోంది. నోట్లించి సురగలుకూడ గ్రక్కసాగింది. ముత్తుస్వామి తన గుఱం కేసి గర్వంగా ఒక సారి చూసి, సుబ్బారావు వైపుకి తిరిగి—

“నేను యివారే అర్థంబుగా చూచా బాగు వెళ్ళుకున్నాను. రేపటి రేసులో మన గుఱం పరుగెత్తుతుంది. దాని మీద ఓ వెయ్యి రూపాయలు కట్టాలి.” అని అంటూ కేబు లోంచి రూపాయలకట్ట తీసి పది నోట్లు లెక్క పెట్టి యిచ్చాడు. సుబ్బారావు ఎదో సమాధానం చెప్పేలోపునే—“రేపు నాకుంకాలం మళ్ళీ రేస్ కోర్సులోనే కలుసుకొంటా” నంటూ ముత్తుస్వామి చకచకా వెళ్ళిపోయాడు. సుబ్బారావు చేతిలోని నోట్ల వైపు చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

అప్పటికే బాగా తెలవారింది. రేస్ కోర్సు ఆవరణలో మనమ్యులు తిచ్చాడుతున్నాడు. సుబ్బారావు బయటికి వచ్చి తన టాక్సీలో ఎక్కి తిరిగి తన యింటికి చేరుకున్నాడు. ఇంట్లో ఆడుగు వేలేసరికి, సుజాత గుమ్మం దగ్గర ఆహ్వానించింది.

“మీకోసం కాఫీ కాచాను. త్రాగుండ బెళ్ళిపోయారే, ఉండండి తీసుకొనినకాను” అని అంటూ బంటింట్లోకి వెళ్ళింది. సుబ్బారావు మేడమీదికి వెళ్ళి తన గదిలోకి ప్రవేశించాడు. మెలిగా తను కట్టకొన్న బట్టలు విప్పి, సాండ్ కి తగిలించాడు. దాబా దగ్గర గుడ్డి వేసుకొని కూర్చున్నాడు. సుజాత కాఫీ కప్పుతో ప్రత్యక్షమైంది. “ఊనువ్వుతో, ఆ కప్పు తీసుకొని కొంచెం చప్పించి ఆమె వైపుకి చూసాడు. “ఏం, కాఫీలో పంక దార చాలదా?” అని ప్రశ్నించింది. కాను, కాఫీ త్రాగేటప్పుడు సిగరెట్లు కావాలి కదా; అది కొంచెం తీసుకోచ్చి ఇంజా వేమీ నని చూస్తున్నాను.” అని అన్నాడు. వెంటనే సుజాత తగిలించిన పాంటు కేబులో సిగరెట్లు చాకెట్లు తీస్తుండగా, వంద రూపాయల నోట్లు క్రింద పడింది. అది బాగ్ లోకి పక్కలో వెళ్ళి,

నిగరము ఇచ్చేటప్పుడు—“ఏనుండీ! ఎక్కడిదండీ అంతడబ్బు, జేబులో ఉంది?” అని అమాయకంగా అడిగింది. దానికి సుబ్బారావు—“అదంతా నీకు తెలియదులే, తర్వాత చెప్తాను” “ఎంతఉందో లెక్క

పెట్టి పక్కలో కట్టావా! అని అడిగాడు. “ఓ! అయిదు వందలుంది” అని సుజాత సమాధాన మిచ్చింది. “అరే! వెయ్యి ఉందాలే!” అని సుబ్బారావు గదిలోకివళ్ళి తానోసారి లెక్క చూసుకొన్నాడు.

అయిదువందలే ఉంది. సుబ్బారావుకి ముచ్చే మటలు పోసాయి. “ఒకవేళ టాక్సీలోగాని జారిపోలేదుకదా! అరే! టాక్సీనెంబరు కూడ తనకు తెలియదాయె. ఎమిటి కర్తవ్యం. ఒక్కటా! రెండా? అయిదువందలు! అసలు ఎలా పొగొట్టుకొన్నాడో, తనకు తెలియదు. రేపు రేస్ లో ముత్తుస్వామిగజ్జం స్వర్ణలత గలిసే వాడికి లెక్క అప్ప చెప్పాలి.” అని విచారించపాగాడు. పోనీ నిజం ఒప్పేసుకుంటే? అమ్మా! ఇంకే మన్నాఉంది? ఎక్కడేనా బావ గాని, వంగతోట దగ్గర బావ కొదన్నట్లు. ముత్తు స్వామి ఉబ్బిదగ్గర మహా నీకొచ్చి. పరి పరివిధాల ఆలోచనలూ గతమవుతుంటగా, సుజాత విధేయపూర్వకంగా “ఏనుయిం దండీ, అంతి కంగారుగా ఉన్నారా?” అని అడిగింది. —“ఏమిలేదు, సాయంకాలం నీకంతా చెప్పతాను. త్వరగా ఫోంచేసి ఆఫీసుకుపోవాలి!” అని అన్నాడు. ఆఫీసుకు వెళ్ళానన్న మాటేగాని, మనసు నిలకడగా లేదు. తన మైపుచేసిన కాగితం అంతా తప్పలే.

ఆ రాత్రి సుబ్బారావు ఫోజనం ముగించి, ఆఫీసునుంచి వచ్చేటప్పుడు, కొన్న రేస్ బుక్కుని తీసుకొని ప్రక్కమీద నడుం వాల్చి వేజీలు తిరగేయసాగాడు. ఇప్పుడు ముత్తుస్వామి యివ్వవలసినబట్టు రాబట్టాలంటే రేపు తన అదృష్టం అంతా పరీక్షించు కోవాలి. ఒకసారి సుజాత మర్చిపూవుల ఘుమ ఘుమతో గదిలోకి ప్రవేశించింది. వస్తూనే “అప్పుడే పుస్తకం కొన్నారు. ఇంక ఇవ్వాలే తెలారినట్టే? విసురుగా అద్దరదగ్గటి నడచి వ్యూహంగా నిల్చుని జడ సవరించుకోసాగింది. సుబ్బారావు ఆమె వెపు ఒకసారి చూసి ఒక కాగితంపై రెండు నేంబరు వ్రాసి సుజాతను పిల్చాడు. “ఇదాగో! ఇందులో ఒక కాగితం తియ్యని” అడిగాడు. “ఎందుకో చెప్పేగాని తియ్యను” అని అంది సుజాత. మన అదృష్టం అంతా యిందులో యిమిడిఉన్నది. ఇవ్వాలే నా న్నే హితుడు ఒక గుఱ్ఱంమీద కట్టమని వెయ్యి రూపాయలిస్తే, అయిగువందల రూపాయలు పొగొట్టుకొన్నాను. అయిగువందలతో నీ చేతులారా తీసిన వందరుచెక్ టి ముత్తుస్వామికి బగులు చెప్పకోవాలి.” అని అనగానే సుజాత “అమ్మ బాబోయి! అయిగువందలే తీరానే తీసిన నెంబరు రాకపోవే? అబ్బ! వావల కాను.” అని కొంచెము బింకం చేయసాగింది. “నేనప్పుడే చెప్పాను. నుల్లీ ఈ రేసులు మొదలైందని, వింటేగా!” అని విసుక్కొంది. సుబ్బారావు కొంచెం బుజ్జ గించినతర్వాత, ఒకసారి గౌరీదేవిని స్మరించి ఒక కాగితం తీసింది. అందులో మూడో రేసులో వాల్లవనెంబరు అని ఉంది. సుబ్బా

రెండా ఏది గెలుస్తుందో చెప్పలేనంతగా సమానంగా పరిగెత్తసాగాయి.

త్వరితంగా నివారించ బడినది గొంతు వొప్పి, రొమ్ము పడితేము దగ్గులు, జలుబులు, గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలతో రొమ్ము పడితేము వివరణ యగును. వెప్పేకు దవ్వరించి, వొప్పిని నివారించి శ్రమించ వివ్వరించే దగ్గులు జలచునట్ల .. అందరికీ చువనకర అనిరులను అప్పాదింపండి.

వెప్పే
గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలు
తుండం వ్యాధులకు అందరి వద్దనూ దొరకును

వి. ఇ. పుల్లారెడ్డి (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.
PPY-56-TEL

పోల్ ఎజెంటులు: దాదా ఆ కంపెనీ, తిరి, నైసప్ప నాయక్ ఏదీ, మద్రాసు-8.

Swastik
స్వస్తిక్ పర్ఫ్యూమ్స్
కాస్టర్ ఆయిల్

స్వస్తిక్ లుబ్రికేటింగ్ పరిమిషన్, బొంబాయి

★ స్వర్ణ లక్ష్మి ★

రావు—“దీని తప్పదియ్య! మత్తువ్వమి, స్వర్ణ లక్ష్మి తోనే బాటింగులు నెంబరే వచ్చిందే! దానినెంబరు రెండు! ఆళ్ళు ర్యంగానే ఉంది. మన అద్వైతం ఎలా పరిణామిస్తుందో!” అని అవకాశం వచ్చింది. సుజాత “రేపయినతర్వాత యింక రేసులకి వెళ్ళకండే!” చేతులో చేయి వేయించుకొంది. సుబ్బారావు మర్యాద జరగబోయే రేసునుగూర్చి ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు.

2

ఆనోనా అదివారం. సుజాతతో “ఇన్వ్యూట్ నాయంకాలను మనం తప్పకుండా సినిమాకి వెళ్ళాలి. నేను ఆరింటికీలా వచ్చేస్తాను” అని చెప్పి సుబ్బారావు రేస్ కోర్సుకి వెళ్ళాడు. అప్పటికే రేస్ కోర్సు బయట కార్లు కిక్కిరిసి ఉన్నాయి. సుబ్బారావు జనాన్ని తోసుకుంటూ రేస్ కోర్సు ఆకాశంలోకి అడుగు పెట్టాడు. తనకు పరిచయమైన ముఖాలు విచున్న కనిపిస్తాయేమో” అని చుట్టూ కలయచూశాడు. ఏవరి గొడవల్లో వారున్నారు.

మొదలు రేస్ ప్రారంభించబోతున్నట్లుగా, గంట మోగడం వినిపించింది. జనం తొందర తొందరగా కాంట్రాఫీసుకు పరిగెత్తి టిక్కెట్లు కొనుక్కోసాగారు. మన అద్వైతానికి మూడో రేస్ లోకదా తెలివేది. ఇప్పటినుంచీ ఎంబరు తాపత్రయం అని సుబ్బారావు ఒకమూల బెంచిమీద కూర్చున్నాడు.

“అరేకమాన్ లాస్ట్ స్ట్రో,” అరేకమాన్ రేబెక్కా;” అని జనంచేసే నివాదాలు. మ్యూ సుబ్బారావు డెక్కలుమోత త్పటికాలంలో తను ఎగరుమంచి వెల్లిపోయిన గుడ్డాలను చూశాడు. అంతా ఒకటే కోలాహలం.

మూడో రేస్ ప్రారంభిస్తారనగా సుబ్బారావు కాంటరు దగ్గరికి వెళ్ళి వాలుగోనెంబరుకి 500 రూపాయల టిక్కెట్లు ఇచ్చున్నాడు. డబ్బు ఇచ్చేటప్పుడు కొంచెం చేతులు వణకసాగాయి. టిక్కెట్లు కొన్న తర్వాత తిరిగి తను కూర్చున్న స్థలం దగ్గరికి వెళ్ళిపోదామనుకున్నాడు. తనకు తెలియకుండానే గుడ్డల్ని తిప్పి చూపించే “పాడాక్” దగ్గరికి వణక సాగించాడు. అక్కడ ఎవరికి తోచినట్లు వాళ్ళు గుర్రాలను అవి ఎలాపరిగెత్తగలవో చర్చిస్తున్నారు. సుబ్బారావు తనకు పరిచయముఖాలు కనిపిస్తాయేమో అని ఒకసారి చుట్టూ కలయచూశాడు. ఒకచేతో అడ్డకత్తెతో పచ్చి నక. ముక; లుచేసు గుడ్డాలను పరిశీలిస్తున్న

కలవాడిలా కనిపిస్తాడు. తనకి బాకీలు, గుడ్డాల యజమానులు, చాలమంది తెలుసన్నట్టు గొప్పలు కొడుతూ ఉంటాడు. సుబ్బారావుకి, రంగనాథం అయ్యరిని తన కట్టిన గుడ్డాన్ని గురించి ఆతని అభిప్రాయం అడిగాలని అనిపించింది. అయినా ఎంబరు ఒకసారి తటపటాయిం చాడు. తర్వాత ఉండబట్టలేక రంగనాథం అయ్యరిని సమాపించి తనుకట్టిన గుడ్డాన్ని గురించి ఆతని అభిప్రాయం అడిగాడు. రంగనాథం అయ్యరి ఒకసారి కనుబొములు ఎగతెసి “ఆ గుడ్డం ఇన్వ్యూట్ గలవనే! ఎంబరుకంటే ఆ గుడ్డపు యజమాని నాకు బాగా తెలుసు. ఆతను డోల్లో లేడు. వాళ్ళు ఇవారే రేసులో గలవాలని ప్రయత్నించడం లేదు” అని చెప్పాడు. సుబ్బారావు ఈ సమాధానం విసగానే చాలా నిరుత్సాహపడిపోయాడు. “అలాని అడగకుండా ఉన్నా బాగుండునే! కొంచెం మనస్సు స్థిమితం అయినాఉండేది” అని ఒకసారి అనుకోని త్వరగా తనుకూర్చున్న చోటుకి వచ్చేశాడు.

త్వరలో గుడ్డాలు స్టారింగ్ చేసేకె వెళున్నాయి. స్వర్ణ లక్ష్మి స్టారింగ్ చేస్తున్న బాకీ, ఆరంజ్ కలర్ హాక్కా, బోపీ వేసుకోన్నాడు. తను కట్టిన గుడ్డాన్ని పడిపో బాకీ, పసుపుపచ్చువీదనలని చారలుగల గొక్కా తొసుకున్నాడు కొంచెం సేపటికి అన్ని గుడ్డాలు స్టారింగ్ చేసేకె చెగుకోన్నాయి. స్టారింగ్ చేసే క్రిందకి దింపేశాడని తన ప్రక్కనే ఉన్న ఒకతను బయనాకులర్ లోంచి మానూ అన్నాడు.

“నే ఆర ఆఫ్” అన్న వెంటనే, ఆ అనపుకు ఏకో ఆలోచిస్తున్న సుబ్బారావు ఈ లోకంలోకి ఉండిపోయాడు. తన ప్రక్కన బై నాకులర్ లోంచి మానూ ఏదో వెళ్ళునే ఉన్నాడు. అది వింటూంటే ఒకసారి బై నాకులర్ ని అడిగి చూడాలనిపించింది. అయినా నిగ్రహించుకొన్నాడు తన కాలంలో గుడ్డాలు మలుపు తిరిగాయి. ఆ వెంటనే వాణి కట్టిన గుడ్డాలకోసం ఎలుగెత్తి అనసాగారు. సుబ్బారావు దృష్టి అంతో తను కట్టిన గుడ్డం వెళ్ళే ఉన్నది. అదీ స్వర్ణ లక్ష్మి తక్కిన గుడ్డాలనుంచి ముంగుకు వచ్చింది. రెండింటల్లో ఏది గెలుస్తుందో చెప్పలేనంతగా సమానంగా పరిగెత్తసాగాయి. ఇదరి బాకీలుకూడ కొరడాల్తో రుపిపిస్తూ గాలి ఉత్సాహంగా ముంగుకు పోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. చివరికి ఏది గెల్పిందోకూడ జడ్జిలు కన్నులేక పోయాడు. జనం ఏది గెల్పిందో తెలిసికోడానికి జడ్జి బాకీ వెళ్ళుకు చూసారు. సుబ్బారావుకూడా ఆందోళన

దావణంబల "ఫోటో ఫినిష్" పంపించాడు. ప్రకటించాడు. సుబ్బారావు పని గోడమీద వీటిలా అయింది ఫోటో ఫినిష్ లో ఎటువైపునో. కంటి కెగురు గాను గుఱం పుర్ణ లక్ష్య, తనుకట్టిన గుఱం అనల ఉంది. సుబ్బారావు తనకుంట్ను చోటునుండి బయటికి వచ్చేకాదు.

రేస్ కోర్టు ఆవరణలో కొంతమంది ఫోటో ఫినిష్ లో వీటి నిలుసుందో వాదించు కొంటున్నారు. ఇంతలో కొంతమంది నాలన నెంబరు గెలిచింది. అప్పట్లు అరుస్తూ, దాని మీద కట్టిన వాళ్లు కౌబోలు, డబ్బు వనూలు చేసుకొంగుకు పరిగెత్తినాగా, సుబ్బారావు కూడా ఆవరణగా, జడ్జి బాక్సుకి పరిగెత్తినాళ్లు చెప్పినది నిజమే అని నిర్ధారణ చేసుకొని, తనకూ? పే మెంటు కొంటికి వెళ్ళాడు. అదృష్ట వశాత్తు అక్కడ 'కూర్చి' అంటే వెదదిగా లేదు. ముందు డబ్బు ఎంత ఇస్తుంది అని కూర్చో జనం అనుకొంటున్నారు. కొంట్లో దగ్గరికి తలుపులపై కూర్చో 10 రూపాయ లకి 30 రూ "డివి డెండ్" అని వ్రాసారు.

సుబ్బారావు తన టిక్కెట్లు ఇచ్చి డబ్బు తీసుకొని ఒక్కసారి వెళ్లివచ్చాడు. తనమీదనుంచి ఎంతో బాధ వచ్చినట్లు అయింది. ఒకసారి వానికేసి చూసుకొన్నాడు. అయిదు కౌబోలో. ముత్తుస్వామి వచ్చే కైమయింది. అని గేటువైపుకి చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

నాలో రేస్ కి జనం అప్పుడే టిక్కెట్లు కొనుక్కో దానికి ఎక బడు తున్నారు. ఇంతలో ముత్తుస్వామి బూట్లు చీక చీకలాడించుకొంటూ గేటులోకి అడుగుపెట్టాడు. అక్కడ ఒక మనిషిలో విదో పలకరించాడు. ఆమనిషి విదో సమాధానం చెప్పాడు. ముత్తుస్వామి కొంచెం నిరుత్సాహపడ్డాడేలా కనుపించాడు. ఇంతలో చూస్తున్న సుబ్బారావు ముత్తుస్వామి దగ్గరికి వెళ్లి బుజువీద చేయి వేసాడు. ముత్తుస్వామి వెనక్కి తిరిగి చూసి "అరిస్ న్యా! మనగుఱం గేలువ లే గుటగా! ఇదిగో ఈమనిషి ఇప్పుడే చెప్పాడు నాకు అన్నాడు. సుబ్బారావు "మనకేం పర్యాలేను. సువ్వేమి వేంక పెట్టుకోకు. నీతో చాలాపనుంది. అలా కొంటిన వైపుకి వెళ్ళాం" అన్నాడు.

కొంటినలో ప్రవేశించి కాఫీకి ఆర్రించి సుబ్బారావు ముత్తుస్వామిలో "నేను నీ గుఱం మీద డబ్బు కలలేను. ఇదిగో నీ వెయ్యిరూపాయలు నాకెందు చేతిలో దాని మీద కట్టాలనిపించలేను." అని అంటూ జేబులోంచి వెయ్యిరూపాయలు తీసి ముత్తుస్వామి కిచ్చాడు. ఈలోగా పర్సర్ కాఫీ పట్టుకొచ్చాడు. సుబ్బారావు కాఫీ ఒక్క గుక్కలో త్రాగి "ఇంక మీద నేను రేస్ లకి రావడం అరుదాయి. ఇవ్వాలి నాకు చాలా

R.S.
DAVALBAGH INK REGD.
దావాలి బాగ్ ఇంక్
BEST FOR ALL PENS
DAVALBAGH INK FACTORY
KAKINADA

పూవు మీ ఆద్యష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరగబోతున్నది, మీ శరీరములో ఏ రోగము కనిపించినది మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోషకాహారమైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీలా వ్రాయుతేది, వేరే చివరములున్నూ, మీ శరీరము చిగువనూ యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

కౌర్మిక శాస్త్రములోని రహస్య గణితము చూడముగా మేము గుణించి, మీరు కొర్రు వ్రాసిన తేదీల గాముకు 12 మాసములలోను మీయొక్క ఆద్యష్టము, లాభనష్టములు, జీవితములము. విద్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెప్పలు. మార్పులు, అగోగ్యవిషయము, పరకేళిగమనము, తీర్చిదిద్దుటలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంశయము, విధివిధేయములు, లాటరీ, అకస్మాత్తువల్ల లాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి య. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేవయినా పుష్ప యొడల కొంతచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. చివరములు మా పూచీ పైప వంప బడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల వెకము వాతము చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అప్రమేయ ఇంగ్లీషులో వ్రాసిండి.
Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (P.O. 13) Jullundur City.

సుఖజీవిత సేవ

భారత "సిద్ధ బైద్య మహిమ" మన శరీర సిద్ధుల శాతీరని క్రికి ఒక తార్కాణము.

"వేల్ మాయిల్ షుండు"

(పపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేహ, కుష్ఠరోగనివారితో భయంకరి వైన మేహ వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునరన్మమిచ్చు అద్భుత శంజీవి మేహగోగ నివారణ మన, లేవ్యము.

డా॥ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి ఓ సన్యు,